

Lezing Diane Broeckhoven – uitgesproken op zondag 16 juni 2019 op de lezersontmoeting van de Facebook-groep 'Iedereen Leest – wat lees jij?'

Beste Iedereen van Iedereen Leest,
Lieve Lezers,

Ik ben dol op Facebook, iets waar ik me al jaren voor moet verdedigen want velen vinden het een verderfelijk en afstompemd medium, wat het in zeker opzicht ook is natuurlijk. Voor mij, met mijn nieuwsgierige aard en journalistieke inborst, is het echter een onuitputtelijke speeltuin waar ik me enkele keren per dag even in begeef. Facebook is een kruising tussen de kwaliteitskrant en de boulevardpers, een familiereünie, een bron van informatie over alles, maar dan ook álles wat er bestaat: eten, kleren, vakantie-reizen, tegeltjeswijsheden, hunkeringen naar aandacht. En boeken. En lezen. Waarover dadelijk meer.

Vanaf mijn entree in de wondere wereld van Facebook en 4.000 vrienden (echte en fake) later, heb ik mezelf een aantal regels opgelegd, die ik jullie niet wil onthouden.

- Ik post nooit iets als ik boos, slechtgehumeurd, dronken of niet uitgeslapen ben. Dat keert zich namelijk binnen het half uur tegen je.
- Ik onthoud me van iedere politieke uitspraak of statement en hou dat tot op de dag van vandaag vol, waardoor mensen me wel eens in de verkeerde hoek klasseren, maar dat zij dan maar zo.
- Ik ben zeer zuinig met het posten van kleinkinderen, katten, konijnen en stokrozen. Tenzij ik er een mooi geformuleerde zin of een positieve boodschap bij kan plaatsen, bij wijze van luchtig tussendoortje.
- Ik wijs mijn Facebook-vrienden vriendelijk doch kordaat op taal- en spellingfouten, vooral de schrijvers en columnisten onder ons, met het risico dat ze me een taalnaazi noemen, wat ik dan weer corrigeer vanwege de afschuwelijke associatie. Een taalpurist mogen ze me wel noemen. En soms knijp ik een oogje dicht, uit mededogen.
- Als een door mijzelf geposte status onverwacht felle en laag-bij-de-grondse commentaren uitlokt, iets wat geheel onbedoeld wel eens gebeurt, verwijder ik die meteen. Mijn Facebook-pagina is van mij en die laat ik niet bezoedelen.

Hoe fijn was het om vele jaren geleden in mijn speeltuin de leesgroep 'Iedereen Leest – wat lees jij?' te ontdekken. Hoe verbonden voelde ik me vanaf het eerste moment met mensen – vaak totaal onbekenden voor me – die boeken aanbevelen, afkraken, die doorwrochte recensies schrijven die niet van echte te onderscheiden zijn, die vragen stellen, op zoek zijn naar lectuur en literatuur, hun enthousiasme delen voor een ontdekking en al dan niet meegaan in een hype. De Facebook-leesgroep is een uitvinding die zichzelf heeft uitgevonden. Er zijn er meerdere, maar dit is zonder meer de leukste en de beste. Duizenden mensen die zich verenigen in een uitgebreide en onuitputtelijke leesclub, mensen die dezelfde passie delen en die als het hen uitkomt – en dat is vaak – hun bewondering en kritiek mogen spuien op de boeken die ze gelezen hebben. Het concept is even simpel als groots, en dat blijkt een jubileum als dit: de groep bestaat tien jaar en bloeit als een narcis in het voorjaar.

Hoe egostrelend en warm was het om voor de eerste keer iemand mijn boeken te zien aanbevelen. 'Lees eens een Broeckhoven', zag ik daar staan, 'haar boeken zijn toegankelijk, makkelijk lezend en toch met grote diepgang.' En dan flitsten mijn titels heen en weer en waagde ik het om me te bemoeien met de discussie.

Toch heb ik me als lid van deze leesgroep ook een paar regels opgelegd. Soms is het namelijk een evenwichtsoefening om, naast mijn rol als schrijfster, die van kritische lezer op me te nemen. Het

zou van weinig respect en collegialiteit getuigen als ik boeken van mijn collega-schrijvers als 'niet te lezen en niet te vreten' omschreef, zelfs al ervaar ik dat soms zo.

Laat me eens een voorbeeld geven van mijn dubbele positie, die van schrijver en die van lezer tegelijk. Een van de meest besproken boeken in deze leesgroep is ongetwijfeld *Het smelt* van Lize Spit. (Bij het schrijven van deze speech wist ik niet dat ze hier in de zaal zou zitten, ik moet nu dus even goed op mijn woorden letten.) Zelf vond ik haar debuut een meesterwerk, al rammelt er hier en daar wat op redactioneel gebied en al is het succes mede een gevolg geweest is van een enorme hype. Ik vond het een prachtig verhaal, hoe huiveringwekkend ook. Mijn bewondering voor een jonge vrouw die alles terzijde heeft geschoven om zich totaal aan het schrijven van deze roman te wijden, is groot. Ik had de eer en het genoegen Lize enkele malen te ontmoeten. Het klikte tussen ons, ze is een schatje. Dat heeft me beïnvloed: ik lees nu eenmaal liever boeken van sympathieke schrijvers dan romans die ontsproten zijn aan het brein van zuurpruimen. Ik heb er vele ontmoet en geïnterviewd in mijn journalistenjaren, en ik heb zo mijn lijstjes, want niets menselijks is mij vreemd.

Wat er ook gezegd werd over dit boek op 'Iedereen Leest – wat lees jij?' – “ik heb het in één adem uitgelezen”, “ik walgde ervan, er staan talloze fouten in”, “het is magistraal”, “het is *not my cup of tea*” – al dan niet onderbouwd met de nodige argumenten: *Het smelt* heeft de gemoederen in beroering gebracht, heeft felle discussies losgeweekt, heeft harten geraakt en mensen nader tot elkaar gebracht. En dat is wat een boek moet doen, of het eindresultaat van vijf sterren oplevert of alleen maar vallende sterren.

Dat geldt evenzeer voor de duizenden andere boeken die in de leesgroep besproken worden, van *chicklit* over *fantasy* tot doorwrochte klassiekers en literaire parels. Het lezen van een boek is fijn, leerzaam, ontspannend, wat dan ook. Het praten over een boek, het van gedachten wisselen over een verhaal en de manier waarop het geschreven is: dat geeft er een absolute meerwaarde aan en daar biedt 'Iedereen Leest – wat lees jij?' een forum voor, aan iedereen die graag leest.

Men heeft de onwaarschijnlijke groei en het succes van de leesgroep vast zelf niet kunnen voorspellen. Het concept is de vleesgeworden eenvoud: er hoeft niet vergaderd te worden, er hoeven geen campagnes te worden opgezet, geen fondsen geworven of enquêtes gehouden. Er moet alleen maar gelezen worden, en er kan van gedachten worden gewisseld op ieder niveau op het moment dat het de lezer uitkomt.

En dat doen we dan ook allemaal met groot enthousiasme, al tien jaar lang, in wisselende constellaties. Ik voel me zeer vereerd dat ik in de aankondiging van deze feestelijke dag een ambassadrice van 'Iedereen Leest – wat lees jij?' word genoemd.

Lieve mensen, besef dat het het vermaledijde Facebook is dat ons hier allemaal heeft samengebracht op deze feestelijke reünie. Dat boeken de band zijn die ons hier samenbinden, vandaag met een feestelijke strik er omheen.

Beste Iedereen Leest: mag ik jullie van harte feliciteren voor jullie rol daarin en mag nog vele jaren toewensen. Jullie verdienen een standbeeld, in de vorm van een boek en overgoten met een regen van letters!

Dank u.

Diane Broeckhoven

Wil je met duizenden andere lezers leestips uitwisselen en praten over boeken?
Word dan snel lid van de Facebook-groep [‘Iedereen Leest – wat lees jij?’](#)

